

ट्राफिक चोक हिमालयन
बैंकको साइड (सुर्य लाईफ इन्सोरेन्स भएको
गवन) फोन:- ०७१५४२५७१

Lumbini

दर्शन संवाद

दर्शन र दर्शनका प्रमुख क्षेत्रहरू

गोपीरमण उपाध्याय

(सन् २००२ देखि युनेस्कोले नोभेम्बर महिनाको तेस्रो बिहीबारलाई ‘विश्व दर्शनशास्त्र दिवस’ मनाउन सुरु गर्‍यो । युनेस्कोले दर्शनशास्त्र दिवस मनाउनुलाई विश्वका विभिन्न संस्कृतिमा विद्यमान दार्शनिक

अवधारणाहरूको सम्मान गर्नु रहेको उल्लेख गरेको छ । त्यसैगरी दर्शनशास्त्रले सहिष्णु र सम्मानजनक समाजको निर्माणमा भूमिका खेल्ने विश्वास राखेको छ । दर्शनशास्त्रलाई महत्त्व दिने युनेस्कोको यो

प्रयत्नलाई अंगीकार गर्दै सन् २०२५ को ‘विश्व दर्शनशास्त्र दिवस’को अवसरमा पाहुनमा हामी दर्शन विशेष स्तम्भ ‘दर्शन चर्चा’ शुरु गरिएको छ । यो स्तम्भ दर्शनसँग सम्बन्धित रचनाहरू प्रकाशित हुँदै जानेछ । विज्ञ पाठकहरूबाट यो स्तम्भका लागि लेख, रचना, सुझाव र सल्लाहको लागि हार्दिक अनुरोध छ ।)

दर्शन भनेको सामाजिक एवं व्यवहारिक चेतनाको सर्वोच्च अभिव्यक्ति हो, केवल बौद्धिक विलास होइन । मानिसले आफ्नो जीवनमा अनेकौँ प्रकारका प्रयोग परीक्षण र तिनका अनुभवहरूको निष्कर्षका रूपमा एउटा ठोस विचारधारा अगाडि सार्छ । त्यसैले दर्शन भनेको मानिसको व्यवहारका रूपमा भए गरेका क्रियाकलापहरूको एउटा सुसङ्गठित उच्चतम निष्कर्ष हो । जीवन र जगत्का सम्बन्धमा हेर्ने, बुझ्ने, तथ्य सङ्कलन गर्ने एवं तदनुसार आचरण गर्ने दृष्टिकोण दर्शनमा रहेको हुन्छ । दर्शनले एउटा खास युगको चिन्तनलाई प्रतिनिधित्व गरेको हुन्छ । ‘हेरेक साँचो दर्शन आफ्नो समयको बौद्धिक सार हो’ ।यसरी दर्शनका सम्बन्धमा विचार विमर्श गर्दा दर्शन भनेको कुनै पनि समयको अर्थात् युगको बौद्धिक सारतत्त्व मानिन्छ । युगको बौद्धिक सारतत्त्व भएका हुनाले युग के हो त भन्ने कुरा स्वतः उब्जिएको हुन्छ ।

दार्शनिक परिभाषामा ‘आफ्नो समय’ भनिएता पनि त्यसको अर्थ युग नै हो । युग भनेको के हो ? भन्ने विषयमा राजनीतिक शब्द परिचयमा भनिएको छ– ‘एक प्रकारका उत्पादनका साधनहरू, उत्पादक शक्ति र उत्पादन सम्बन्ध कायम भएको समयको अन्तराललाई युग भन्दछन् । जस्तै आदिम साम्यवादी युग, दासयुग, सामन्तवादी युग, पुँजीवादी युग तथा समाजवादी युग’ ।

यहाँनिर एउटा प्रश्न स्वतः उदङ्ग– जब उत्पादन पद्धतिका आधारमा युगहरूको निर्धारण हुन्छ र युग अनुसारका भिन्नाभिन्ने उत्पादन पद्धतिहरू हुन्छन् भने ती युग अनुरूपका दार्शनिक चिन्तनहरू पनि अवश्य नै हुने भए । त्यसै अनुसारका युग र तिनका दर्शनहरूको अवस्थिति कुन प्रकार रहेको छ ?

तालिका नं. (१)

समाज विकासको युग अनुरूप दर्शनको विकासक्रम

अर्धसामन्ती-अर्धऔपनिवेशिक युग चरित्र भएको नेपाली समाजमा बहुदेवतावाद, एकेश्वरवाद, यान्त्रिक भौतिकवाद, भद्रा

क्र.सं.	युगहरू	प्रमुख दार्शनिक धाराहरू	प्रतिद्वन्द्वी विचारधारात्मक सङ्घर्षका रूपहरू
१	आदिम साम्यवादी युग	प्राकृतिक भौतिकवाद	प्राकृतिक वस्तुहरूको पूजा गणचिन्ह, जादु, दर्शन र धर्मको आदिमरूप ।
२	दासयुग	बहुदेवतावाद दासगण-राज्यहरूमा दास मालिक नै देवता भन्ने धारणा	चार्वाक दर्शन, जैन र बौद्ध दर्शनहरू ।
३	सामन्तवादी युग	एकेश्वरवाद	विशिष्ट भौतिकवादी चिन्तनहरू साङ्ख्य, वैशेषिक र न्याय, सत्कार्यवाद, कारणतावाद आदि ।
४	पुँजीवादी युग	यान्त्रिक भौतिकवाद	सर्वेश्वरवाद, भद्राभौतिकवाद र अस्तित्त्ववाद
५	समाजवादी युग	वैज्ञानिक भौतिकवाद	सर्वेश्वरवाद, यान्त्रिक भौतिकवाद र अस्तित्त्ववाद ।

भौतिकवाद, अस्तित्त्ववाद आदिसँग वैज्ञानिक भौतिकवाद अर्थात् मार्क्सवाद-लेनिनवादको वैपरीत्य कायम छ । हाम्रो समाजमा प्रचलित दार्शनिक चिन्तनहरूमा प्राकृतिक भौतिकवाददेखि आधुनिक भौतिकवादसम्मका अनेक रूप देखिन्छन् ।

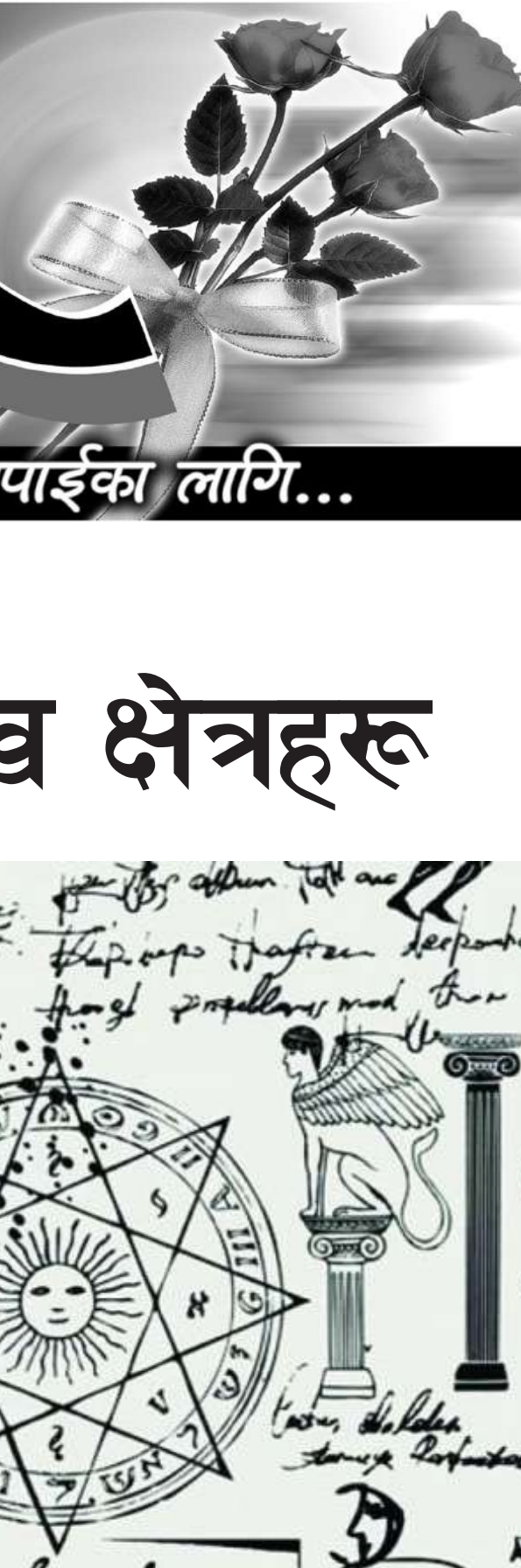
मानव समाजको विकासक्रम विविधतायुक्त पाँच तहमा रहेको छ र आजसम्मको मानव समाज विगतका मानव समाजकै अविच्छिन्न धारा हो । मूलतः पाँच युगमा यसका दार्शनिक चिन्तनहरूको पनि त्यस्तै प्रकारको अविच्छिन्नधारा रहेको छ । विगतको जीवन पद्धति अविकसित, दुरुह एवं कष्टसाध्य रह्यो भने उत्तरोत्तर प्रगति गर्दै गएको वर्तमान समाजले मानव जीवन पद्धतिलाई विकसित र सहज तुल्याइदिएको छ । अहिले जे जाति वैज्ञानिक उपलब्धिहरू हासिल भएका छन् ती सबैले मानवको उच्चतम मङ्गल-कल्याणका निम्ति काम गर्नुपर्ने हो तर समाजमा विद्यमान वर्गीय शोषणले त्यसको दुरुपयोग भइरहेको छ । मानवीय उपलब्धिका रूपमा रहेका समस्त वैज्ञानिक आविष्कारहरू कहाँ मानवताकै संहारका लागि प्रयोग हुने त होइनन् भन्ने अवस्था सिर्जना भएको छ । त्यसकारण वर्तमान युगको चरित्र एवं त्यसको उच्चतम बौद्धिक सार वैज्ञानिक भौतिकवादको सिर्जनात्मक प्रयोगले निश्चित रूपमा वर्तमान युगको अन्तर्विरोध समाजवाद र साम्राज्यवादका बीचको अन्तर्विरोध समाधान गर्नेछ । आधुनिक दार्शनिक चिन्तनको मुख्य सार पनि यही हो ।

दर्शनका प्रमुख क्षेत्रहरू

कुनै पनि दार्शनिक प्रणाली एवं त्यसको विधिका ३ वटा पक्षहरू हुन्छन् । १. सत्ताशास्त्र अर्थात् तत्त्व मीमांसा २. ज्ञानशास्त्र अर्थात् ज्ञानमीमांसा ३. नीतिशास्त्र अर्थात् आचार मीमांसा । कुनै पनि दार्शनिक चिन्तन एवं विधिले यो सत्ताशास्त्र अर्थात् तत्त्वमीमांसाको

क्षेत्र हो, यो ज्ञानमीमांसाको क्षेत्र हो र यो आचार मीमांसाको क्षेत्र हो भनेर प्रस्तुत गरेकै हुन्छन् । जब यी विषयहरूमा गम्भीरतापूर्वक विचार विमर्श हुँदैन, तबसम्म यसमा कुन सत्ताशास्त्रको पक्ष हो, कुन ज्ञानशास्त्रको पक्ष हो र कुन आचार शास्त्रको पक्ष हो भन्ने कुरा स्पष्ट नहुँदा धर्म र दर्शन एवै एउटै हुन् भन्ने भ्रम उत्पन्न हुन जान्छ । कुनै दार्शनिक प्रणालीले सत्ताशास्त्रको चर्चा विस्तारपूर्वक गरेको छ भने कुनैले ज्ञानशास्त्रका सम्बन्धमा बढी चर्चा गरेको पाइन्छ । त्यस्तै गरी कुनै दार्शनिक प्रणालीले आचारशास्त्र र यसको विश्लेषणमा बढी चर्चा गरेको देखिन्छ । तर सबै किसिमका दार्शनिक प्रणाली एवं विधिहरूमा कुनै न कुनै रूपमा तत्त्वशास्त्र, ज्ञानशास्त्र र आचारशास्त्रको मीमांसा रहेकै हुन्छ । त्यसमा कुनै दार्शनिक प्रणालीमा तत्त्वमीमांसा प्रचूरमात्रामा रहेको हुँदा त्यसको ज्ञानमीमांसा र आचारमीमांसामा कम प्रकाश पारिएको जस्तो देखिएको हो । जस्तो उदाहरणका लागि प्राकृतिक भौतिकवादी दर्शनमा सत्ता अर्थात् प्राकृतिक तत्त्वको चर्चा बढी देखिन्छ । त्यसमा ज्ञान र आचार मीमांसाको चर्चा कतै मात्रामा रहेको छ । त्यस्तै गरेर मीमांसा दर्शनमा सबभन्दा बढी आचारशास्त्रमा ध्यान केन्द्रित गरिएको छ, तत्त्वमीमांसामा कम चर्चा छ । न्याय दर्शनमा तत्त्वशास्त्रका बारेमा थोरै मात्र प्रस्तुति रहेको देखिन्छ भने ज्ञानशास्त्रका क्षेत्रमा अत्यन्त विस्तृत विवेचना भएको छ । वास्तवमा

उदाहरणका रूपमा– मीमांसा दर्शनको विशेष रुचि वैदिक कर्मकाण्डमा रहेको देखिन्छ । जैन र वेदान्त दर्शनलाई आज पनि जीवित धार्मिक दर्शन भनेर मानिन्छ । यस्तो परिप्रेक्षमा दार्शनिक ज्ञानका तत्त्वहरू पदार्थको सत्ता मीमांसा र अदार्शनिक तत्त्वहरू ज्ञान र आचार (धर्म) मीमांसा एक आपसमा अन्तर्धुलन भएर दर्शनको मूलपक्ष ओभेल् परेको देखिन्छ । सत्ताशास्त्र ज्यादै सुस्पष्ट एवं विस्तृत छ । त्यस्तै ज्ञानशास्त्र र आचारशास्त्र पनि उत्तिकै विस्तृत रूपमा रहेको छ । यस परिप्रेक्ष्यमा सबै दर्शनमा तत्त्वशास्त्रको स्थिति कुन रूपमा रहेको छ भन्ने विषयलाई शृङ्खलाबद्ध रूपमा प्रस्तुत गर्दा भौतिकवादी दार्शनिक प्रणालीको चित्र हाम्रा सामु छर्लङ्ग हुन्छ ।

पूर्वीय दार्शनिक परम्परामा यस्ता प्रकारले पदार्थ विवेचना (तत्त्वशास्त्र) प्रमाण विवेचना (ज्ञानशास्त्र) र व्यवहार विवेचना (आचारशास्त्र) का बीचमा परस्पर सम्मिलनको मुख्य कारण दर्शनको उद्देश्यका बारेमा विवेचना गर्ने सन्दर्भमा उपस्थित समस्या हो । जुन समयमा दर्शनले भर्खर जीवन र जगत्का बारेमा खोजी गर्ने, तार्किक ढङ्गबाट वस्तुको विवेचना गर्ने प्रयास गरिरहेको अवस्था थियो त्यस अवस्थामा दर्शन बढी जिज्ञासु रह्यो । त्यस बेलाको दर्शन एवं दार्शनिक प्रणालीलाई प्राकृतिक भौतिकवाद मानिन्छ । उसले आफ्नो सामुनै रहेका तमाम प्रकारका घटना एवं परिघटनाहरूलाई आफ्नै ढङ्गबाट प्रकृतिमाथि आधारित भएर उत्तर दिने प्रयास गर्‍यो । अव्यक्त प्रकृतिबाट व्यक्त चेतनाको उत्पत्तिका सम्बन्धमा छान्दोग्य उपनिषद्ले यसरी प्रस्ट पारेको थियो–

‘पहिल्यै यहाँ असद् अर्थात् अचेतन जड थियो, त्यसबाट पछि गएर सद्चेतनको उत्पत्ति भयो । सबभन्दा पहिले त यहाँ असद् अचेतन जडवस्तु या पदार्थ नै थियो त्यसैबाट सद्चेतन वस्तु अर्थात् जीवको उत्पत्ति भयो । त्यो पहिल्यै अण्डका रूपमा थियो ।

योभन्दा प्रस्ट भौतिकवाद के हुनसक्छ । वास्तवमा यो प्राचीन कालको भौतिकवादी विचारको नमूना हो । समाज विकासका क्रममा जब जब व्यक्तिगत सम्पत्तिको प्रादूर्भाव भयो त्यसपछि त्यसको सुरक्षाका लागि राज्यसत्ता– (जेल, पुलिस, न्यायालय, दण्ड-विधान, कानून आदिको सम्पष्टिगत रूप) को उत्पत्ति भयो । पुरानो वर्ग विहीन समाज वर्गीय समाजमा रूपान्तरित भयो । यसो हुँदा दर्शन जस्तो मानवीय आधारभूत चिन्तनमा पनि विभाजन भयो र एउटा दर्शन मुख्यतया प्रत्ययवाद अर्थात् चेतना प्रधान चिन्तनका रूपमा विकसित भयो भने अर्को दर्शन भौतिकवाद अर्थात् पदार्थ प्रधान चिन्तनका रूपमा विकसित भयो । जसरी आजसम्मको वर्ग सङ्घर्षको इतिहासमा दुई वर्गका बीचमा अन्तर्सङ्घर्ष हुँदै आयो, त्यसरी नै वैचारिक क्षेत्रमा पनि भाववाद र भौतिकवादका बीचमा अनवरत सङ्घर्ष हुँदै आएको छ ।

‘सबै दर्शनहरूमा खास गरेर प्राचीन दर्शनको महान् र मूलभूत प्रश्न भनेको चेतना अर्थात् चिन्तन र अस्तित्त्व अर्थात् पदार्थसँग सम्बन्धित विषय हो । यसै विषयको उत्तर दिने प्रसङ्गमा दार्शनिकहरू दुई शिविरमा बाँडिएका छन् । जसले प्रकृति अर्थात् पदार्थभन्दा चेतना अर्थात् भावनालाई प्रमुख ठान्दछन्, यिनीहरू आदर्शवादी अर्थात् प्रत्ययवादी पक्षमा उभिएका हुन्छन् भने जसले प्रकृति अर्थात् पदार्थलाई प्राथमिक तथ्यको रूपमा चेतना अर्थात् भावनालाई गौण ठान्दछन्, तिनीहरू भौतिकवादी पक्षमा पर्दछन् । कतिपय अवस्थामा सत्ता मीमांसा अर्थात् पदार्थको प्रधान स्वरूपलाई स्वीकार गरे पनि व्यवहारिक रूपमा तिने दर्शन भाववादका रूपमा परिणत हुन पुगेको अवस्था पनि भेटिन्छ । तर पनि भौतिकवाद र प्रत्ययवाद दुईवटा दार्शनिक शिविर हुन् । यिनमा वर्गीय पक्षधरता रहेको हुन्छ । आध्यात्मिक प्रत्ययवादी दर्शनलाई उपल्लो वर्गले पछ्याएको हुन्छ भने द्वन्द्वात्मक भौतिकवादी दर्शनलाई समाजको तल्लो वर्गले आधारभूत चिन्तनका रूपमा अवलम्बन गरेको हुन्छ । त्यसैले दर्शनमा पक्षधरताको अवस्था पैदा हुन्छ ।

(नेपाल प्रज्ञा-प्रतिष्ठानबाट प्रकाशित उपाध्यायको कृति ‘प्राकृतिक भौतिकवाद’बाट सामान्य सम्पादनसहित साभार)

बिट्विन द लाइन्स...

केटाकेटीका स्मृतिमा

अब सबैभन्दा ताजा छन्

कतार, मलेसिया, साउदी अरब, कोरिया अब

आमाहरू सुनाउँछन् आफ्ना सन्तानलाई

दोहा र दुबइका कथाहरू

सियोल र क्वालालम्पुरका गीतहरू

दराजमा थन्किएर पुराना किताब जस्तै

थन्किएका छन् ।

प्रिय लोरी र दन्त्यकथाहरू ।

– अमर गिरी

(‘दुःखको विम्ब’ कविताबाट)

अनुदित कविता

शायद हामीलाई मौका छ

पाब्लो नेरूदा

शायद हामीलाई अझै मौका छ

बस् “अस्तित्वमा रहन”

र न्यायिक हुन् ।

हिजो राति

सत्य अकालमै मरेर गयो–

एकदमै बेमीसम मृत्यु ।

यसो त सबैलाई यो ज्ञान छ

तेपनि सबका सब स्वाड पार्छन्

मानौ ती बेखबर छन् ।

कोही श्रद्धा सुमनसम्म चढाउँदैन ।

उ त मरि नै सक्थो

तै पनि कसैले एक तुर्को आँसु फाँदैन ।

समाधिस्त गर्नुभन्दा थोरै आँघ

सायद वेदना र विस्मृतिको बिचमा

हुनसक्छ हामीलाई थोरै मौका होस्

मृत्यु र जीवनको दोस्रोधमा

यो गल्लीदेखि त्यो गल्लीसम्म

यो समुद्रदेखि त्यो समुद्रसम्म

यस बन्दरगाहबाट उस बन्दरगाहसम्म

यस पहाडबाट उस पहाडसम्म

यी सब भन्दा पनि अझ राम्रो त

मान्छे मान्छे छेउ पुगेर जाँच्न सक्तियोस्

सत्यको घात कसले गर्‍यो ?

हामीले ?

अन्य कसैले ?

शत्रुहरूले ?

कि हाम्रै प्रेमले अपराध जन्मायो ?

सत्यको घात त भई नै सकेको छ

अब त हामीलाई इन्साफ मन पर्नु पर्ने हो !

पहिले हामी लडिरहन्थ्यौँ

सन्देशस्पद हतियार लिएर,

आफै घाइते बन्दै ।

हामी भुसुक्क बिसर्नथ्यौँ -

हामी केका लागि लड्दैथ्यौ ।

हामी सदा बेजान थियौँ -

आखिर यो कसको खून हो

जसले हामीलाई लपकट ढाकेको छ ।

भएभरका आरोप हामीले अरुलाई लगायौँ ।

नाना भातिका लान्छना अरुले हामीलाई लगाए ।

उनिरह्ले पनि दुःख भेले

हामीले पनि दुःख भेल्यौँ

आखिरमा उनिरह्ले जिते

हामीले पनि जित्यौँ ।

सत्यको अवसान त भई नै सकेको छ

मारकाट या जराजीर्ण भएर ।

अब गर्न बाँकी नै के छ र ?

हामी सबैले जंग हारी सकेका छौँ ।

यसैले म सोच्छु,

अब त हामी निस्पक्ष इन्साफ गर्न सक्दछौँ

या कतिमा आफ्नो इमान जमान राख्न सक्छौँ ।

हामीलाई यो अन्तिम मौका हो,

फेरि कहिल्यै यस्तो मौका न मिल्न सक्छ,

फर्केर न जुर्न सक्छ ।

(पाब्लो नेरुदा (१९०४ - १९७३) चिलीका महान कवि र कुटनीतिज्ञ हुन् ।)

भावानुवाद : टंक कार्की

यादका बिस्कुन !

डीबीजी

वरमूनीको धारो

सातपत्रे जंगल

भूतेरह

अनि बाउने खोल्लो छाडेर

बटौली भरेको थुप्रै हिउँद बिते ।

सिजन्मा फँडेर र जमुना टिपेर

सुखै रज्जाए खाइन्थ्यो

फुटालेर बेल, बाँदर भइन्थ्यो !

टिपेर काँचा ओपहरू

पोरेर पोका, बोरामा लुकाइन्थ्यो

मैरै कारण बेलेलीतीले बतिलामै सति जानु पर्थ्यो !

दसैछेका काँक्रामा आँखाभन्दा अघि हात जान्थे

भोग्दोहरू भोकका आहारा बन्थे !

अचेल यादका बिस्कुन सुकाउन मन लाग्छ मनभरि !

बटौली भरेपछि

बासेको छैन कालिज यता

न कराएका छन् बँदेल र दुम्सीहरू

बस् चिच्याउँदा रहेछन्-स्याल र फ्याउरा

उतिबेला

खामेर हिँडेको हुँ सालको रुख

छामेर हिडेको हुँ बोटधँचेरो

अनि थाकललाई थन्क्याए पनि

समिभ्रन्छु लाटोकोसेरा र ममा के अन्तर ?

तै पनि मनमा कुरा खोलिरहन्छन् -

सलिका फल्दै होलान् र ?

चुँटीले वाड्ले गोल पोल्न छाडे कि ?

मभने समिभ्रहेछु जारकाटोको बटेमानको ढुङ्गो

सय वर्ष काटेको फलामे पुल

अनि चैते बाजेले पूजा गर्ने कालिका मन्दिर !

साँच्चिकै यादहरूले सताईरहेछ मलाई !

कालानमक धानको जात लोप हुँदै

रौँफा । बाँकेमा परम्परागत कालानमक धानको जात हराउँदै गएको छ । यहाँका किसान लगानीअनुसारको प्रतिलफल नपाइएको भन्दै व्यावसायिक खेतीतर्फ उन्मुख हुँदै गएपछि यो जातको धान लोप हुँदै गएको हो । सिँचाइ र स्याहारसुसार बढी गर्नुपर्ने, रोग र कीराको प्रकोप बढी देखिने भएकाले कृषकहरू यसको साटो ‘हाइब्रिड’ धानतर्फ आकर्षित भएकोे कृषि ज्ञान केन्द्र बाँकेका सूचना अधिकारी वरिष्ठ बागवानी विकास अधिकृत सन्तोष पाठकले जानकारी दिए ।

उनका अनुसार उच्च तहका व्यक्तिदेखि पर्यटकहरूको रोजाइ भए पनि लागतअनुसार कम उत्पादन हुने भएकाले कृषकहरू कालानमक धानको साटो अन्य धान लगाउन थालेका हुन् । मसिनो र बास्नादार मानिने यो धान कालो भएकाले यसलाई कालानमक भनिएको हो । यो करिब १४० दिनमा तयार हुन्छ । “विगतमा बाँके र बर्दिया जिल्लामा यसको खेती हुन्थ्यो, तर अनेक प्रजाति निस्किएपछि किसान छोटो समयमा धेरै उत्पादन गरेर लाभ लिनातिर लागे”, सूचना अधिकारी पाठकले भने-“कालानमकको खेती शून्य प्रायः भएपछि हाल यसको

प्रवर्द्धन र प्रचारमा लागेका छौं ।” बाँकेमा यस वर्ष ३४ हजार १९० हेक्टर जमिनमा धानखेती हुँदा कालानमकलगायत परम्परागत जातको धानखेती क्षेत्र गणनामा नै छैन । परम्परागत कालानमक संरक्षणका लागि कृषि ज्ञान केन्द्रले कृषकस्तरमा प्रचारप्रसारको थालनी गरेको छ । कृषि अनुसन्धान परिषद् खजुराबाट प्राप्त गरेको बीउलाई बाँकेको बैजनाथ गाउँपालिका-८ टिटिहिरियामा प्रयोग गरेर यसको प्रचार गरिएको छ ।

पहिलाको कालानमक धानको बिउ धेरै अग्लो हुने र खेतमा ढल्ले समस्या भएकाले हाल होचो बिउ प्रयोगमा ल्याइएको परिषद्ले जनाएको छ । किसानले रासायनिक मल धेरै हाल्ने भएकाले ढल्ले समस्या देखिएको हुँदा युरिया, डिएपी र पोटासको सन्तुलित प्रयोग गर्न किसानलाई सल्लाह दिने गरिएको वरिष्ठ बागवानी विकास अधिकृत पाठकले बताए । कृषि ज्ञानकेन्द्रको सहयोग र समन्वयमा हाल बैजनाथ गाउँपालिका-८ टिटिहिरियाका किसान गङ्गानारायण चौधरीले एक हेक्टर क्षेत्रफलमा कालानमक धानको खेती गरिरहेका छन् । धान

पाकिसकेकाले केही दिनमा भित्र्याउने तयारी गरिएको उनले जानकारी दिए । पाँच वर्षदेखि कालानमक र कुइतुर बासमती धानको खेती गर्दै आएका चौधरीले एक हेक्टर क्षेत्रफलमा करिब ३० किन्टल धान उत्पादन हुने अनुमान गरिएको छ । अन्य धान स्याहारी सकेकाले यतिबेला कालानमक धानमा चरा, मुसा र कीराको सङ्क्रमण बढेको उनको भनाइ छ । कालानमक चामल बिक्रीमा भने समस्या छैन । अन्य धानको मूल्य करिब रु तीन हजार ५०० किन्टल हुँदा कालानमक भने प्रतिकिन्टल रु १० हजारमा बिक्री हुने गरेको छ । बजार माग पनि राम्रै रहेको चौधरीले बताए ।

यसको उत्पादनमा नै बढी खर्च लाग्ने भएकाले मूल्य महज्रो परेको जनाइएको छ । यो धान असरामा रोपेपछि मडिस्सको पहिलो साता मात्रै काट्न तयार हुन्छ । सिँचाइ पनि पर्याप्त चाहिन्छ । करिब छ महिनामा तयार हुने भएकाले यसमा रोग सङ्क्रमणको जोखिम हुन्छ । अन्य धान असोज-कात्तिकमा भित्र्याउँदा त्यहाँका पतेरा किरा कालानमकमा जाने र समस्या हुने गरेको कृषक चौधरीले जनाए ।

बाँकेमा किसानले राम्रधान, राधा-४, एम्पी ६०, गोरखनाथलगायत ‘हाइब्रिड’ धान रोप्दै आएका छन् । मसिनो चामललाई प्रवर्धन गर्न खोजे पनि किसानले रूच नदेखाएको कृषि ज्ञान केन्द्रका प्रमुख वरिष्ठ कृषि अधीवज्ञ विनोद धिमरेको भनाइ छ । त्यसैले उत्पादन बढाउन प्रवर्द्धनात्मक कार्यक्रम लागू गरिएको छ । मसिना तथा बास्नादार धान प्रवर्द्धन कार्यक्रमअन्तर्गत किसानलाई बीउ र कृषि प्रविधिमा अनुदान दिने गरिएको धिमरेले बताए ।

बर्खै धानको समर्थन मूल्य नपाएको किसानको गुनासो

चितवन । यहाँका किसानले बर्खै धानको समर्थन मूल्य नपाएको गुनासो गरेका छन् । बाग्मती प्रदेश सरकारले तोकेको मूल्य आफूहरूले नपाएको उनीहरूको गुनासो छ ।

प्रदेश सरकारले प्रतिकिन्टल मोटा धानको न्यूनतम समर्थन मूल्य रु तीन हजार ४६३ र मध्यमको रु तीन हजार ६२८ प्रतिकिन्टल तोकेको भए पनि यहाँका किसानले निर्धारित मूल्यअनुसार धान बिक्री नभएको बताएका छन् ।

माडी नगरपालिका-३ का किसान ओमप्रकाश महतो अहिले आफूहरूले प्रतिकिन्टल मोटा धान रु दुई हजार ६०० र मध्यम धानको रु तीन हजार १०० मा बिक्री गर्नुपरेको गुनासो गरे । भरतपुर महानगरपालिका-९ शरदपुरका किसान वेदप्रकाश सापकोटा

व्यवसायीले तोकेको मूल्यमा धान बिक्री गर्नुपर्ने बाध्यता रहेको बताए । आफ्नो गोदाम नहुँदा किसानले व्यापारीले भनेको मूल्यमा धानम बेच्नु परेको गुनासो सुनाउँदै भने-“मोटा धान रु तीन हजार र मध्यम धान रु तीन हजार ४०० मा बिक्री गर्नुपर्ने बाध्यता छ ।”

जिल्ला कृषि विकास कार्यालयका प्रमुख भल्लकनाथ कँडेल पनि किसानले समर्थन मूल्य नपाएका बताउँछन् । राज्यले तोकेको मूल्यमा व्यवसायीले धान खरिद गर्नुपर्नेमा उनले जोड दिए ।

चितवनमा २७ हजार ३२४ हेक्टरमा बर्खै धानखेती गरिएकामा एक लाख ३५ हजार ७२५ मेट्रिक टन उत्पादन भएको छ । बेमौसमी वर्षाका कारण १४९ मेट्रिक टन धानमा क्षति भएको छ ।

७ महिनामा...

भने पिकअप, ट्रयाक्टर र ढुला मात्रामा मोटसाइकलमा तस्करी गर्ने समूहले त्रिलोकपुर, करौता र (मैनहवा)भगवानपुर नाकाबाट काम गरिरहेका छन् । स्रोतकाअनुसार केही सुरक्षा निकायको संलग्नतामा ति तस्करीहरू भइरहेका छन् । नेपाल प्रहरीको नयाँ आईजपी नियुक्त भएसँगै तस्करहरूको मनोबल बढेको पाइएको छ, केही समय फुटेका तस्करहरू अहिले संगठित हुनका लागि भैरहवाका होटलहरूमा तारमत्तार मिटिङ गरिरहेका छन् ।

राजस्व चुहावट, अवैध गतिविधि नियन्त्रण गर्न खटिए सशस्त्रका एसएसपी कर्णजित

लुम्बिनी प्रदेशसँग जोडिएका मुख्य सिमानाकाबाट हुने राजस्व चुहावटलगायतका अवैध गतिविधि नियन्त्रण गर्न सशस्त्रका प्रहरी वरिष्ठ उपरीक्षक (एसएसपी) रविनराज कर्णजितलाई खटाइएको छ । सशस्त्र प्रहरी बल नेपालले बदलैँदो सुरक्षा चुनौती र राजस्व अभिवृद्धि गर्ने उद्देश्यले प्रस्तावित सीमा सुरक्षा गुल्म, डण्डा, रूपन्देही, प्रस्तावित सीमा सुरक्षा गुल्म, कृष्णनगर, कपिलवस्तु र प्रस्तावित सीमा सुरक्षा गुल्म, जमुनाह, बाँकेमा रहेर लुम्बिनी प्रदेशका अन्य सीमा नाकाको निगरानी गर्ने गरी उनलाई खटाइएको हो ।

सशस्त्र प्रहरी बल नेपालका बाहिनी मुख्यालयसँगको आवश्यक समन्वयमा उनले दैनिक तथा साप्ताहिक रूपमा आफूले सम्पादन गरेका कार्य सशस्त्र प्रहरी महानिरीक्षकको सचिवालयमा प्रतिवेदन बुझाउने गरी उनी यहाँ तैनाथ रहेका छन् ।

राजस्व चुहावट नियन्त्रण गर्ने र भारतसँगको खुल्ला सिमानाबाट हुने अवाञ्छित गतिविधि नियन्त्रण गर्ने उद्देश्यले भारतसँगको मुख्य सीमा नाकाहरू

हेर्ने गरि एसएसपीले सम्बन्धित सीमा क्षेत्रमा खटेर राजश्व चुहावट, चोरी निकासी तथा पैठारी सम्बन्धी गैर कानुनी कार्यमा रोक लगाउनुका साथै सो कार्यमा संलग्न देखिएका व्यक्तिहरूलाई तत्काल कारबाहीको दायरामा ल्याइने छ ।

यस्तै सीमामा हुने अवैध चोरी तस्करी नियन्त्रणका लागि राष्ट्रिय अनुसन्धान, भैरहवा भन्सार कार्यालय, सबै सुरक्षा निकायका प्रतिनिधि, आन्तरिक राजस्व कार्यालयलगायतको संयुक्त गस्ती टोली पनि गठन भई निरन्तर निगरानी गर्नेछ । यस अघि भैरहवा भन्सारको नेतृत्वमा हुने गरेको संयुक्त गस्ती टोलीले पनि कामलाई निरन्तरता दिइने छ ।

दुई हजार सुरक्षा जनशक्ति

सीमा सुरक्षा र अवैध गतिविधि नियन्त्रण गर्न सशस्त्र प्रहरीको जिम्मेवारी छ, सशस्त्र प्रहरी बल नेपाल २७ नम्बर हेड क्वार्टरले रूपन्देहीको लागि दर्जनबढि शसस्त्र प्रहरी बलको युनिटमा ७ सय छन् । गण, बर्डर आउट पोष्ट र गुल्म, सुरक्षा बेश, जिल्ला कमाण्ड पोस्ट सुख्खा बन्दरगाह र आइसीपी क्याम्प नौडिहवालगायतका सशस्त्र प्रहरीकै युनिटहरू रहेको छ, आवश्यकताअनुसार घुमुवा प्रहरी सादा पोसाकका छन् । सशस्त्रपछि नेपाल प्रहरीको पनि जिम्मेवारी अवैध बस्तुको ओसारपसर नियन्त्रणमा छ । जिल्ला प्रहरी कार्यालय प्रहरी उपरीक्षकको कमाण्डमा जिल्लामा कुल ६ दर्जन बढी प्रहरी युनिटमा १२ सय प्रहरी छन् । ठाउँ ठाउँमा अस्थायी चेकपोस्ट र मोबाइल टोली, तस्करी नियन्त्रण गर्न, अनुसन्धान र सुचनाहरू लिनका लागि भन्दै सादा पोसाकका प्रहरी पनि खटिने गरेका छन् । यसका अलावा राष्ट्रिय अनुसन्धान, संघीय प्रहरी कार्यालयलगायतका अन्य सुरक्षा संयन्त्र पनि छन् । सुरक्षा घेरा हुँदै गर्दा पनि तस्करका सामान निर्वाध भित्रिरहेका छन् । यसले सुरक्षा निकायमाथि नै चुनौती दिएको छ । रूपन्देहीमा करिब २ हजार सुरक्षाकर्मी परिचालित छन् ।

Bardaghat Municipality

Office of the Municipal Executive

Bardaghat, Nawalparasi (Ba. Su. West),

Lumbini Province, Nepal

INVITATION FOR BIDS (EBIDDING ONLY)

Publication Date: 2025/11/21

1. Bardaghat Municipality, Office of the Municipal Executive invites electronic bids from eligible bidders for the following work.

S.N.	Contract No.	Description of works	Bid validity period / Bid security validity	Estimated Amount Without VAT & Contingencies	Bid Security Amount	Bid Document Fee
1	BAR/SQ/ Works/04/ 082/083	Bhanunagar Purba Jane Bato Starikaran, Bhanunagar Purba Sadakma Nali Nirman, Ward no. 8	45/75 days	14,59,214.93	42,000	1,000
2	BAR/ NCB/ Works/05/ 082/083	Construction of Blacktop Road From Ward no. 14 Office Through Pavitrabasti up to the Pratappur Border, Bardaghat-14	90/120 days	34,33,381.46	1,00,000	3,000

Account No. for bid document purchase fee:
Name of Bank: NIC ASIA Bank Ltd., Bardaghat, Nawalparasi
Name of Office: Bardaghat Municipality, Bardaghat
Account Number (Antarik Rajaswo): 0832050028211002

Account No. for bid security deposit:
Name of Bank: NIC ASIA Bank Ltd., Bardaghat, Nawalparasi
Name of Office: Bardaghat Municipality, Bardaghat
Account Number (Dharauti Khata): 8341498482524004

Deadline of bid submission
2025/12/07 till 12:00 Noon (SQ)
2025/12/21 till 12:00 Noon (NCB)

Date and time of bid opening
2025/12/07 at 1:30 PM (SQ)
2025/12/21 at 1:30 PM (NCB)

Eligible Bidders may obtain further information and inspect the Bidding Documents at the office of Bardaghat Municipality, Bardaghat, Nawalparasi, Website: www.bardaghatmun.gov.np. PPMO website: www.bolpatra.gov.np/egp Email Id: bardaghatmunicipality@gmail.com, Tel: 078-580210, 078-580407. Please notice that amendments (if any) will be published in www.bolpatra.gov.np/egp.

Chief Administrative Officer

कावासोती नगरपालिका

नगर कार्यपालिकाको कार्यालय

शिवमन्दिर, नवलपरासी बर्दघाट सुस्ता पूर्व)

गण्डुकी प्रदेश, नेपाल

सङ्गीत शिक्षकको लागि दरखास्त आह्वानको सूचना

(प्रथम पटक प्रकाशित मिति:- २०८२/०८/०५)

यस कावासोती नगरपालिका भित्रका सामुदायिक विद्यालयहरूमा सङ्गीत शिक्षक छनौटको लागि योग्यता पुगेका नेपाली नागरिकहरूले यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले १५ (पन्ध्र) दिन भित्र देहायका आवश्यक कागजातहरू निवेदक स्वयंले प्रमाणित गरी यस पालिकामा रितपूर्वकको दरखास्त दिनुहुन सम्बन्धित सबैको जानकारीको लागि यो सूचना प्रकाशन गरिएको छ ।

क्र.सं.	विज्ञापन नं.	पद	आवश्यक (माग) संख्या	आवेदन दस्तुर
१	४/०८२/८३	सङ्गीत शिक्षक	२ (दुई)	१०००/-

१. **दरखास्त दिने अन्तिम मिति:-** २०८२/०८/१९

२. **आवश्यक न्यूनतम योग्यता:-**

क) नेपाली नागरिक

ग)कमिता १० कक्षा पास भएको

३. **छनौटका आधारहरू:**

क) न्यूनतम शैक्षिक योग्यता

ग) बासिन्दाको आधार

ङ) सङ्गीत र बाद्यबाधनमा कार्य अनुभव

छ) सामान्य लिखित परीक्षा

ज) आवेदनका साथ पेश गर्नुपर्ने अन्य कागजातहरू: व्यक्तिगत विवरण, शैक्षिक योग्यताको प्रमाणित प्रतिलिपी, नेपाली नागरिकताको प्रमाणित प्रतिलिपी, अनुभव तथा तालिमको प्रमाणित प्रतिलिपी, दरखास्त दस्तुर बुझाएको नगदी रसिद र २ प्रति पासपोर्ट साईजको फोटो ।

झ) पारिश्रमिक तथा सुविधा :- निम्न माध्यमिक तह तृतीय श्रेणीको सुरु स्केल बराबरको मासिक तलब ।

ञ) परीक्षा मिति पछि प्रकाशन गरिने छ ।

सङ्गीत शिक्षक छनौटका आधारहरू

१. **शैक्षिक योग्यता- ५**

i. न्युनतम शैक्षिक योग्यता-३

➤ प्रथम श्रेणी - ३ ➤ द्वितीय श्रेणी - २ ➤ तृतीय श्रेणी - १

II. माथिल्लो शैक्षिक योग्यता-२

➤ प्रथम श्रेणी - २ ➤ द्वितीय- १ ➤ तृतीय - १

२. सामान्य लिखित परीक्षा- २०

➤ अति छोटो प्रश्न ४ वटा(४ अंक) ➤ छोटो प्रश्न ४ वटा (८ अंक) ➤ लामो प्रश्न २ वटा (८ अंक)

३. सीप परीक्षण :- ४०

i. **सादल बाद्यवादन सीप परीक्षण- २०**

➤ झ्याउरे ताल-७ ➤ कहरुवा (भजन) ताल -७ ➤ ख्याली ताल-३ ➤ रुपक वा दिपचण्डी - ३

ii. **हार्मोनियम बाद्यवादन सीप परीक्षण - २०**

➤ सरगम - ४ ➤ स्वर (सुर) - ७ ➤ कर्ड्स - ४ ➤ राग- ३

➤ शाट - १ ➤ श्वर लिपी - १

४. **कावासोती नगर स्थायी वासिन्दा - ५**

५. **अन्तर्वार्ता- २०**

➤ व्यक्तित्व - ४ ➤ प्रस्तुति र शैली - ४ ➤ शिक्षण कौशलता- ६ ➤ विषयवस्तुको ज्ञान- ६

६. **अनुभव (प्रमाणपत्रको आधारमा) - १०**

➤ अनुभव वापत वर्षको १ अंक - वढीमा १० अंक

पुनश्च: दरखास्त फारम नगरपालिकाको Website www.kawasotimun.gov.np मा उपलब्ध छ । कावासोती नगरपालिका भित्रका सामुदायिक विद्यालयहरूमा सङ्गीत शिक्षक छनौटका आधारहरू यसै साथ संलग्न छ । अन्य जानकारीको लागि कावासोती नगरपालिकाको प्रशासन शाखामा सम्पर्क गर्नुहोला ।

हेमचन्द्र पौडेल

नि.प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत

ट्वाइलेट सफा गाराउनुहोस्

सेफ्टी ट्रयाङ्की, भरिएर, शिरनाली जाम भएर समस्या परेको छ ?

हामी तपाईंको समस्या तुरुन्त ५ मिनेटमै हल गरी दिनेछौं ।

क्षेत्र: लुम्बिनी, भैरहवा, परासी, बुटवल मर्चवार

प्रो. रामशाह शाहानी

विशाल सेनेटरी

बर्मेलीटोल, भैरहवा

मो.9847324755,9804406297

ट्वाइलेट सफा गाराउनुहोस्

के तपाईंको घरको शिट, नाली, जाम भयो भने चिन्ता नलिनुहोस् र सेनेटरी जगतमै बढी क्षमता, अत्याधुनिक प्रविधि, पावर फूल रोटार भ्याकुम पम्प,बिजुली नचाहिने एक मात्र सेनेटरीलाई सम्पर्क गर्नुहोस् ।

लोडसेडिङ्गको बेला पनि सेवा दिइने छ ।

सम्पर्क:

तिनाउ सेनेटरी

बुटवल-१०, सुखानगर, रूपन्देही,

फोन: ९८५७०५८८१३,९८०७१८०८१३

ट्वाइलेट सफा गाराउनुहोस्

तपाईंको सहर बुटवल तथा लुम्बिनी अंचलमा आधुनिक जापानीय मेशिनद्वारा सेफ्टी टंकी ट्वाइलेटको रिङ्ग भरिएमा १० मिनेटमा नै सफा गरिनेछ ।

- ट्वाइलेट, वाथरुम, किचन र नाली जाम भएमा हामीलाई सम्भन्नुहोस् ।
- लोडसेडिङ्ग भएको बेलामा पनि अत्याधुनिक भ्याकुमद्वारा १० मिनेटमै सफ्टी टंकीको रिङ्ग खाली गरिने छ ।

सम्पर्क:

सीताराम सफा सेनेटरी

भैरहवा

९८६९७८९२७५, ९८००७६०६२२

